

Άγιος Ιγνάτιος Επίσκοπος Μαριουπόλεως (2024)

3 Φεβρουαρίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

3 Φεβρουαρίου ...

Άγιος Ιγνάτιος Επίσκοπος Μαριουπόλεως ...

Ο Άγιος Ιγνάτιος γεννήθηκε τον 18ο Αιώνα μ.Χ. στο Νησί Θέρμη , πρόκειται για το Νησί των Κυκλάδων Κύθνο , που ονομαζόταν και Θερμιά ,

λόγω των εκεί θερμών ιαματικών πηγών , ήταν γόνος της γνωστής και Ευσεβούς οικογενείας Γεζεδινού ...

Νέος μετέβη στο Άγιον Όρος στη Μονή Βατοπαιδίου , εκεί Μόναζε και ένας κοντινός συγγενής Του , αγαπώντας ολόκαρδα τη Μοναχική πολιτεία ,

εγκατέλειψε κάθε κοσμική ματαιότητα και Εκάρη Μοναχός με το όνομα Ιγνάτιος , αργότερα Χειροτονήθηκε Ιερέας ...

Για την Αρετή Του , κλήθηκε να Ποιμάνει ένα απομακρυσμένο Ποίμνιο , που βρισκόταν κάτω από σκληρό ταταρικό ζυγό ,

το 1769 μ.Χ. Χειροτονήθηκε Επίσκοπος Γκοτφεί και Κεφαί της Κριμαίας , χαρακτηρίζεται ως καλοκάγαθος και ακαταπόνητος Ιεράρχης , που κατέκτησε την αγάπη και τον σεβασμό του ταλαιπωρημένου Ποιμνίου Του ...

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Του έδωσε για την καλή Διακονία Του ,

τον Τίτλο του Αρχιεπισκόπου και Τον έκανε Μέλος της Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου ...

Οι σύγχρονοι Τον χαρακτηρίζουν ως άνδρα , Τίμιο, Ευσεβή , Ηθικό , Ταπεινό , Αγνό , Άγρυπνο , είχε ήρεμη εξωτερική όψη , Αγγελική συμπεριφορά ,

ήταν έμπειρος στις Εκκλησιαστικές υποθέσεις , είχε φυσικά ταλέντα και πολλές ικανότητες , με τα προσόντα αυτά έμελλε να γίνει Ο Νέος Μωυσής ...

Πραγματοποίησε το δύσκολο και μεγάλο έργο της εξόδου των Ορθοδόξων Ελλήνων από την Κριμαία , που ήταν υπό τον ζυγό των τατάρων ,

στη Χριστιανική γη της Αζοφικής , που βρισκόταν υπό τη Ρωσική κυριαρχία ...

Προσευχόμενος με δάκρυα στον Θεό , για τον κατατρεγμό του Ποιμνίου Του επί έτη , αποφάσισε την αναχώρηση ,

είχε συνειδητοποιήσει καλά τον άμεσο κίνδυνο των Ορθοδόξων Χριστιανών από Πνευματική και φυσική εξόντωση ...

Άρχισε μυστικές συνομιλίες με τη Ρωσική κυβέρνηση , πέτυχε να καταγραφούν οι Χριστιανοί της Κριμαίας , Ρώσοι υπήκοοι , μετά Την Θεία Λειτουργία της 23 Απριλίου του 1778 μ.Χ. ,

στη σπηλαιώδη Εκκλησία της σκήτης Κοιμήσεως Της Θεοτόκου , κάλεσε τους Πιστούς να ετοιμαστούν για την έξοδο τους από τη γη της δουλείας και της μακροχρόνιας ταπεινώσεως ...

Έμπιστοι άνθρωποι , ανήγγειλαν σε όλους τους Πιστούς της χερσονήσου , την ακριβή αναχώρηση , οι ταταρικές αρχές δεν έμαθαν τίποτε για το επικείμενο γεγονός

και έτσι δεν μπόρεσαν να εμποδίσουν τα πλήθη ...

Αναγκάσθηκαν να αφήσουν τις περιουσίες τους , τις οικίες και τα κτήματα τους , τις Εκκλησίες και τους πατρογονικούς τάφους ,

τον Ιούνιο του 1778 μ.Χ. , άρχισε η μεγάλη και δύσκολη πορεία ,

βαστούσαν Την Εικόνα Της Παναγίας του Μπαχτσισαράϊ πού τους Προστάτευε , Πνευματικός τους Ηγέτης ήταν Ο Επίσκοπος Ιγνάτιος ...

Περίπου πενήντα χιλιάδες Έλληνες , εγκατέλειψαν την τουρκοταταροκρατούμενη Κριμαία , για το θάρρος , την τόλμη , την ανδρεία και τον άθλο Του ,

η Αυτοκράτειρα Αικατερίνη ,
Απένειμε στον Γενναίο και σοφό Ιεράρχη το υψηλό παράσημο , το Αδαμάντινο Εγκόλπιο Της Παναγίας ...

Με τις Προσευχές του καλού και Πιστού Ποιμένος τους , οι πρόσφυγες ξεπέρασαν πολλές δυσκολίες , ελλείψεις και ασθένειες της μακράς πορείας τους , όταν παρουσιάστηκε μία άγνωστη , φοβερή επιδημία κατά την οδοιπορία ,

Ο Ιεράρχης Προσευχήθηκε Θερμά στον Άγιο Χαράλαμπο Τον Θαυματουργό , Ο οποίος Του

Εμφανίσθηκε σε Όραμα και συνέδραμε τον λαό ...

Στη ρωσική ακτή της Αζοφικής , όπου εγκαταστάθηκαν οι Έλληνες με την Ευλογία Του Μητροπολίτου Ιγνατίου ,

θεμελιώθηκε η μεγάλη και ωραία πόλη Μαριούπολη , που αφιερώθηκε στην Παναγία ,

είχε γύρω της είκοσι τρία ελληνικά χωριά , εκεί δημιουργήθηκε νέα Μητρόπολη υπό την Πνευματική Εποπτεία Του Σεβάσμιου Ιεράρχη , που υπαγόταν στην Ορθόδοξη Ρωσική Εκκλησία ...

Πρωταρχική μέριμνα Του Μητροπολίτου Ιγνατίου ήταν η συνεχής Πνευματική καθοδήγηση του Ποιμνίου Του , οι δυσκολίες και τα προβλήματα του νέου τόπου , οι συχνές επιθέσεις των Τούρκων ,

για την επιστροφή των κατοίκων στον χώρο από τον οποίο αναχώρησαν ,

τους έκαναν φοβισμένους και ταραγμένους , με αποτέλεσμα να διαμαρτύρονται μερικές φορές στον Ιεράρχη τους , για τις πολλές δοκιμασίες τους ...

Ο Επίσκοπος δεν πτοήθηκε ούτε κάμφθηκε , αλλά θυμήθηκε την έξοδο των Εβραίων από την Αίγυπτο της δουλείας και τις συνεχείς κατηγορίες τους στον Ελευθερωτή και Αρχηγέτη τους Θεόπτη Μωϋσή ,

Ο Πιστός Δούλος Του Θεού Ιγνάτιος , Αγάπησε Τον Θεό με όλη Του την καρδιά , την ισχύ και τη διάνοια , υπόμενε τους Πιστούς Του και τους δικαιολογούσε , γιατί είχαν περάσει μαρτυρική ζωή , ενώ μερικοί πόνοι τους συνεχίζονταν ...

Συνήθιζε να λέει , δια της Εκκλησίας και από την Εκκλησία πηγάζει η Ουράνια Ευλογία και είναι προφανής η επιτυχία σε όλα τα ανθρώπινα έργα και επιτηδεύματα ,

έτσι όλα τα αντιμετώπιζε Ο Ιγνάτιος με Προσευχή , υπομονή και πραότητα ...

Μένοντας σε πέτρινο Κελί που είχε κτίσει Ο ίδιος , 6,5 χιλιόμετρα έξω από τη Μαριούπολη , στις 3 Φεβρουαρίου του 1786 μ.Χ. ,

Ο Άγιος Ιγνάτιος Παρέδωσε Ειρηνικά Το Πνεύμα Του στον Πλάστη Του , ύστερα από δύο εβδομάδων ασθένεια ...

Ετάφη στον πρώτο Ναό της Μαριούπολης , Τον Άγιο Χαράλαμπο ,

Ο Τάφος Του έγινε μεγάλο Προσκύνημα , οι Ευσεβείς κάτοικοι Τιμούσαν Τον Άγιο Πνευματικό τους Πατέρα , πού τους είχε γίνει Ελευθερωτής ...

Το 1936 μ.Χ., μετά την επικράτηση του φοβερού αθεϊστικού καθεστώτος , ο Ναός Του Αγίου Χαράλαμπους καταστράφηκε , τότε άνοιξαν τον Τάφο Του Αγίου , όπου Βρέθηκε Άφθορο Το Τίμιο Λείψανο Του ,

Το μετέφεραν αλλού , κατά την Απελευθέρωση της Μαριούπολης , η πόλη κάηκε από τους Γερμανούς και μαζί της Τα Λείψανα Του Αγίου Ιγνατίου ...

Έτσι εκπληρώθηκε η Προφητεία Του Αγίου , που έλεγε ότι το σώμα Του θα καεί μαζί με την πόλη ,

Ένα μέρος όμως των Οστών Του σώθηκε και σήμερα Φυλάγονται στον Ναό Του Αγίου Γεωργίου Μαριούπολης ,

Το 1977 μ.Χ. , Αναγνωρίσθηκε ως Άγιος , από την Ορθόδοξη Ουκρανική Εκκλησία